

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 1To/27/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8124010807
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Bugel'
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2025:8124010807.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Bugela a sudcov JUDr. Petra Farkaša a JUDr. Rastislava Vargu, PhD., LL. M., MBA, na verejnom zasadnutí konanom dňa 26.11.2025, v trestnej veci proti obž. A. B., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov, sp. zn. 6T/24/2024 zo dňa 25.06.2025, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku zamietla odvolanie obžalovaného A. B..

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Prešov uznal obž. A. B. za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zákona, ktorý mal spáchať tak, že dňa 30.09.2023 v čase o 09.00 hod. viedol ako vodič osobné motorové vozidlo zn. BMW, ev. č. 2TC7126 po ceste 11/546 v smere od obce Žipov na obec Margecany, kde porušil ustanovenie § 16 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke o zmene a doplnení niektorých zákonov a v pravotočivej zákrute neprispôobil rýchlosť jazdy svojim schopnostiam, vlastnostiam vozidla, poveternostným podmienkam, stavu a povahe vozovky v dôsledku čoho ľavou časťou svojho vozidla prešiel do protismeru, kde došlo k čelnej zrážke s protiidúcim osobným motorovým vozidlom zn. Volvo, ev. č.: C., ktoré viedol v smere na obec Žipov vodič A. D., ktorý dôsledkom dopravnej nehody utrpel stredne ťažké poranenie, a to podvrtnutie krčnej chrbtice, pomliaždenie hrudníka vľavo s dobou liečenia 14-16 dní.

Bol mu za to uložený podľa § 158 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2 Tr. zákona, § 56 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona peňažný trest vo výške 500 (päťsto),- eur.

Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený náhradný trest odňatia slobody v trvaní 2 (dvoch) mesiacov.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov po dobu 12 (dvanástich) mesiacov.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku poškodenú E. F., G. XX. H. X H. XX, XXX XX I., a J. - K. F., H., L. XX, XXX XX, I., IČO: XX XXX XXX, s nárokom na náhradu škody odkázal okresný súd na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie obžalovaný. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že samosudca Okresného súdu Prešov rozsudkom vyhláseným dňa 25.06.2025 uznal vinným zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona a uložil mu peňažný trest vo výške 500,- eur, ako aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na dobu 12 mesiacov.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie proti výroku o treste, ktoré po doručení písomného vyhotovenia rozsudku dopĺňa nasledovne:

Zotrval na tom, že ním napádaný rozsudok Okresného súdu Prešov má byť, čo sa týka výroku o treste zrušený, a to na základe existencie a dôvodnosti týchto odvolacích dôvodov, v súlade s § 321 ods. 1 zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v platnom znení, a to konkrétne z dôvodu, že:

e) uložený trest je neprimeraný.“

K spáchaniu trestného činu došlo 30.09.2023, teda od spáchania trestného činu ubehli takmer 2 roky. Bezprostredne po nehode si s poškodeným dohodol stretnutie, kde sa mu za celú situáciu ospravedlnil a dohodol sa s ním na odškodnení a uhradil celú ním vyčíslenú škodu. Nevyhýbal sa trestnému konaniu, sám navrhol písomným podaním návrh na schválenie zmieru a zastavenie trestného stíhania, s čím súhlasil aj poškodený, avšak k schváleniu zmieru zo strany prokuratúry nedošlo. K spáchaniu skutku sa riadne priznal a oľutoval jeho spáchanie.

Po spáchaní trestného činu viedol riadny život a dopustil sa iba 2 priestupkov, ktoré boli na mieste prejednané a sankcie ním uhradené. Uvedené skutočnosti a okolnosti spáchania týchto priestupkov aj detailne vysvetlil súdu.

Nesúhlasil s konštatovaním súdu v odôvodnení rozhodnutia, že nepatrí medzi disciplinovaných vodičov, pričom opätovne poukázal na podstatné skutočnosti, ktoré už uviedol aj v ním podanom odvolaní, a to síce:

Pôsobí aktívne vo viacerých obchodných spoločnostiach, ktoré sú na nadnárodnej úrovni, čo znamená, že pri výkone jeho podnikateľskej činnosti je nevyhnutnou súčasťou cestovanie nielen na území SR, ale aj do zahraničia. Okrem Slovenskej republiky podniká prostredníctvom tam založených obchodných spoločností v Českej republike, Maďarsku, Rumunsku, Slovinsku.

Ročne na automobile najazdí v priemere 40.000 km, čo znamená, že automobil používa ako základnú pomôcku na výkon podnikateľskej činnosti a dennodenne. Vzhľadom na uvedené je zrejmé, že pri takomto aktívnom výkone činnosti – vedení automobilu, t. j. pri takom počte najazdených kilometrov, dôjde k spáchaniu priestupku na úseku cestnej premávky vo forme napr. prekročenia rýchlosti, avšak za takmer 2 roky sa to stalo 1x aj to len o 6 km/hod pri vstupe do obce Veľká Lomnica, kde dobrzdľoval za predpísanú povolenú rýchlosť 50 km/hod a značka obce bola v lese mimo zastaveného územia.

Za daných okolností tak nepovažoval to, že v EKV má evidovaných 18 priestupkov od r. 2004, kedy mu bolo vydané vodičské oprávnenie, za znak toho, že je nedisciplinovaný vodič, práve naopak, súhlasí s tým a taktiež zastáva názor, že je nevyhnutné dopravné predpisy dodržiavať za každej situácie. Od roku 2004 je to takmer 24 rokov a pri najazdenom počte kilometrov ročne to je zanedbateľné množstvo priestupkov, ktoré ani raz neboli zásadne ako napr. alkohol a pod., vo väčšine prípadov to bolo prekročenie rýchlosti, pričom je nám zrejmé, ako často tento systém merania rýchlosti na Slovensku funguje, kedy cieľom merania rýchlosti žiaľ častokrát nie je prevencia ale skôr úmyselne vyberanie pokút. A teda rýchlosť sa merá na úsekoch, ktoré nie sú rizikové alebo nebezpečné.

Uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlo u neho vzbudzuje obavu, že nebude môcť viesť riadny život a vykonávať prácu, ktorú vykonáva doteraz a ktorá ho živí, kde je nútený používať motorové vozidlo. Tieto dôvody taktiež detailne vysvetlil súdu v rámci záverečnej reči jeho obhajcu na hlavnom pojednávaní.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti považoval uložený trest zákazu činnosti na 12 mesiacov za neprimerane prísny. Uložený trest nenapĺňa zásadu individualizácie trestu a zastával názor, že pre nápravu páchatel'a a ochranu spoločnosti nie je uložený trest zákazu činnosti na 12 mesiacov nevyhnutný a nápravu možno dosiahnuť iným trestom, čo aj navrhoval súdu. Je ochotný znášať vyšší peňažný trest alebo taktiež je ochotný vykonať verejnoprospešné práce, avšak pre jeho prácu a ochranu viac ako 180 zamestnancov a ich rodín, o ktorých živobytie sa v rámci našich spoločností stará, nevyhnutne potrebuje na výkon činnosti viesť motorové vozidlo.

Uložený trest zákazu činnosti je v rozpore s § 34 ods. 3 Zákona č. 300/2005 Z. z. trestný zákon v platnom znení a s vyššie uvedenou zásadou individualizácie trestu, podľa ktorej platí: „(3) Trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.“ Uloženie trestu zákazu činnosti na 12 mesiacov ohrozí jeho starostlivosť o živobytie viac ako 180 zamestnancov a ich rodín, čo je nepochybne v rozpore s vyššie uvedenou zásadou individualizácie trestu, nakoľko takto uložený trest zasiahne nielen jeho rodinu, ale bude mať vplyv aj na ďalších zamestnancov a ich rodiny. Vzhľadom na závažnosť spáchaného trestného činu, a najmä vzhľadom na to, že spáchanie trestného činu nikdy nepoprel, škodu uhradil, s poškodeným komunikoval a sám poškodený súhlasil s navrhnutým zmierom, vnímal uložený trest aj s poukazom na všetky poľahčujúce okolnosti ako neprimerane prísny.

V tejto súvislosti poukázal tiež na to, že po spáchaní trestného činu mu ani zo strany príslušného orgánu nebol odňatý vodičský preukaz, trest zákazu činnosti mu bol uložený po takmer 2 rokoch od spáchania trestného činu, čo považujem aj s poukazom na túto okolnosť za neprimerane prísne a navyše neplniace žiaden účel. Navyše ako sa vyjadril aj na hlavnom pojednávaní, už samotné trestné konanie a hlavné pojednávanie malo a má na neho dostatočný vplyv, kedy si uvedomil závažnosť situácie a najmä to, že už tu on alebo niekto iný nemusel byť.

S ohľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti, a to najmä jeho postoj, kde si okamžite vinu priznal a vykonal nápravu vo vzťahu k poškodenému, čo potvrdil aj samotný poškodený na uskutočnenom hlavnom pojednávaní, považoval uložený trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel za neprimerane prísny a práve nezohľadňujúci jeho postoj voči vzniknutému skutku. Uložený trest považoval v týchto súvislostiach za v rozpore s kritériami individuálnej prevencie (výchova obžalovaného), ako aj generálnej prevencie (odradenie ostatných potencionálnych páchatel'ov a utvrdenie pocitu právnej istoty) a tiež neprimerane prísny aj vo vzťahu k morálnu odsúdeniu obžalovaného celou spoločnosťou.

Na základe vyššie uvedených skutočností navrhol odvolaciemu súdu, aby rozsudok Okresného súdu Prešov, sp. zn. 6T/24/2024 zo dňa 25. júna 2025 zrušil v súlade s § 321 ods.1 písm. e/ Trestného poriadku v časti výroku o uloženom treste a aby podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku mu vrátil vec na nové konanie a rozhodnutie, a to v časti výroku o treste.

Na základe takto riadne a včas podaného odvolania preskúmal krajský súd napadnutý rozsudok v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku, podľa ktorého ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné. Ako je to zrejmé z odôvodnenia odvolania, odvolanie smerovalo k výhradne voči výroku o treste zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá všetkých druhov.

Okresný súd rozhodnutie vo vzťahu k tomuto výroku o treste odôvodnil tým, že na hlavnom pojednávaní bola oboznámená aj EKV obžalovaného, z ktorej plynie, že vodičský preukaz mu bol vydaný 06.10.2004 a je evidovaných 18 blokových pokút.

Obžalovaný A. B. nebol doposiaľ súdne trestaný

Okresný súd uzavrel, že keďže obžalovaný vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného vo výrokovej časti tohto rozsudku, súd považoval za preukázané, že sa skutok stal, a že ho spáchal práve obžalovaný a teda obžalovaný svojim konaním naplnil všetky prečinu ublíženie na zdraví podľa § 158 Trestného zákona

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Podľa § 34 ods. 3 Trestného zákona trest má postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Okresný súd pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu vychádzal z rozhodných okolností uvedených v § 34 ods. 4 Trestného zákona, pričom s poukazom na prvú vetu uvedeného paragrafu prihliadol najmä na spôsob spáchania skutku a jeho následok zavinenie, pohnútku, osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti jeho nápravy, na jeho správanie po spáchaní trestného činu, najmä na jeho úsilie o náhradu škody a odstránenie škodlivého následku trestného činu a na jeho úsilie o dosiahnutie urovnania s poškodeným ako aj na dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu a prihliadol aj na pomer a mieru závažnosti prítiažujúcich a poľahčujúcich okolností v súlade so znením § 38 ods. 2 Trestného zákona, pričom prihliadal na poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. j/ Trestného zákona, jeho postoj premietnutý do jeho vyhlásenia v zmysle § 257 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku na hlavnom pojednávaní (§ 36 písm. l) a kde nezistil žiadnu z prítiažujúcich okolností v zmysle § 37 Trestného zákona.

Trestný zákon v jeho osobitnej časti za prečin podľa § 158 Trestného zákona umožňuje uložiť trest odňatia slobody až na jeden rok.

Berúc do úvahy vyššie uvedené okolnosti dospel okresný súd k záveru, že vzhľadom na okolnosti skutku a jeho charakter na jednej strane a na strane druhej zohľadniac že obžalovaný doposiaľ nebol súdne trestaný a tiež postoj obžalovaného na uvedenie si následkov konania u obžalovaného a na dosiahnutie individuálnej a generálnej prevencie postačí „len“ zásah do majetkovej sféry obžalovaného vo výške 500,- eur a súčasne náhradný trest odňatia slobody pre prípad úmyselného zmarenia peňažného trestu v trvaní 2 mesiacoch, kde takúto výšku tohto druhu trestu súd považoval za primeraný a spravodlivý.

Je však toho názoru, že na dosiahnutie účelu trestu je v tomto prípade potrebné ukladať aj trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel všetkých druhov, kde pokiaľ ide o jeho dĺžku za dostatočnú považoval trest zákazu činnosti v trvaní 1 roka.

Účelom trestu je totiž zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti (represívny prvok) a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život (prvok individuálnej prevencie) a súčasne iných odradí od páchania trestných činov (prvok generálnej prevencie).

Obžalovaný porušil ustanovenie § 16 ods. 1 zák. č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke v platnom znení, ktoré ukladá vodičovi povinnosť prispôbiť rýchlosť jazdy najmä svojim schopnostiam, vlastnostiam vozidla a nákladu, poveternostným podmienkam, stavu a povahe vozovky a iným okolnostiam, ktoré možno predvídať. Vodič smie jazdiť len primeranou rýchlosťou, aby bol schopný zastaviť vozidlo na vzdialenosť, na ktorú má rozhľad.

Dôsledkom porušenia tohto dopravného predpisu došlo k ujme na zdraví poškodeného A. D.. Podľa oboznámenej EKV však obžalovaný zrejme nepatrí medzi disciplinovaných vodičov. Dopravné predpisy je treba dodržiavať za každej situácie, no obžalovaný je držiteľom vodičského oprávnenia od roku 2004 a má evidovaných 18 priestupkov a z toho dvoch sa dopustil potom čo došlo k stretu jeho vozidla s vozidlom poškodeného D., keď jedného sa dopustil dňa 06.09.2024, kde došlo z jeho strany k prekročeniu rýchlosti a ďalšieho dňa 21.03.2025 kedy porušil § 3 ods. 2 písm. b/ č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke v platnom znení.

Potom takto uložený trest – trest peňažný a trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel všetkých druhov ako je to uvedené vo výroku rozhodnutia súd považuje za dostatočný, primeraný a spravodlivý, spôsobilý odradiť obžalovaného od ďalšieho páchania trestnej činnosti spĺňajúci kritériá tak individuálnej prevencie (výchova obžalovaného), ako aj generálnej prevencie (odradenie ostatných potencionálnych páchatelov a utvrdenie pocitu právnej istoty), pričom vyjadruje i morálne odsúdenie obžalovaného celou spoločnosťou.

Krajský súd po preskúmaní napadnutého rozsudku v časti napadnutej odvolaním obžalovaného dospel k záveru, že okresný súd na základe zisteného skutkového stavu a rozhodnutie o treste zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov vykonal všetky dôkazy a tieto aj náležitým spôsobom vyhodnotil. Ako je zrejme z listinných dôkazov, z odpisu registra trestov obžalovaný v tejto evidencii záznam nemá. Má však 16 záznamov v evidentnej karte vodiča, z ktorých väčšina je pre porušenie predpisov na úseku cestnej premávky, pričom až v 7 prípadoch bol postihnutý pre rýchlosť jazdy, resp. jej porušenie.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti ako aj odôvodnenie okresného súdu nemožno akceptovať návrhy obhajoby na verejnom zasadnutí, že vzhľadom na osobu obžalovaného a na dobu, ktorá uplynula od spáchania skutku a na jeho pracovné zaradenie, nie je potrebné uloženie trestu zákazu činnosti a tento je treba nahradiť prísnejším peňažným trestnom, resp. iným alternatívnym druhom trestu. Tu poukazuje krajský súd na tú skutočnosť, že k dopravnej nehode došlo neprispôbením rýchlosti jazdy vodiča, resp. obžalovaného svojim schopnostiam, vlastnostiam vozidla a poveternostným podmienkam a stavu a povahe vozovky, pričom vošiel svojim vozidlom do protimeru, kde došlo k čelnej zrážke s protiúdom osobným motorovým vozidlom zn. Volvo, ev. č.: C., pričom iba zhodou okolností neutrpel vodič tohto vozidla ťažšie poranenia, resp. poranenia, ktoré by mohli mať za následok aj smrť tohto vodiča motorového vozidla zn. Volvo. S prihliadnutím aj na tú skutočnosť, že obžalovaný

bol 16 krát postihnutý za priestupky na úseku cestnej premávky, je potrebné poukázať, že sa jedná o nedisciplinovaného vodiča a vzhľadom na túto okolnosť bolo potrebné ukladať trestu zákazu činnosti tak, ako to urobil aj okresný súd.

Krajský súd sa stotožňuje s rozhodnutím okresného súdu vo výroku o treste zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá všetkých druhov, a preto odvolanie obžalovaného ako nedôvodné v zmysle ustanovenia § 319 Tr. poriadku zamietol.

Uznesenie bolo prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.